Р Е Ш Е Н И Е
№ 3145

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **662** по описа за **2014** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на Националната агенция за приходите, против решение от 31.10.2013 г., постановено по НАХД № 1797/2013 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 2-ри състав. С решението е отменено издаденото от директора на Дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“, при НАП Наказателно постановление № F031543/28.12.2012 г., с което на [фирма] е наложено, на основание чл. 180а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 56 759, 99 лева, за неизпълнение разпоредбата на чл. 86, ал. 1, вр. чл. 82, ал. 2, т. 3 от същия закон.

Касаторът, с изложените в жалбата подробни доводи дефинира решението на СРС като неправилно. В съдебно заседание е представляван от юрисконсут, който подържа жалбата и искането за отмяна на решението.

Ответникът, посредством адвокат оспорва жалбата, преценявайки я като процесуално недопустима, понеже е подадена от името на началника на Отдел „Методология и обжалване“, при ТД „ГДО“, а не от името на издателя на процесното НП. По същество моли същата да бъде оставена без уважение. Представил е и писмен отговор.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Пред районният съд е представено пълномощно (на л. 11 от делото), с което изпълнителният директор на НАП е упълномощил началника на Отдел „Методология и обжалване“, при ТД „ГДО“ М. М. – Р., като правоспособен юрист, да осъществява процесуално представителство на Агенцията и на самия изпълнителен директор, пред всички съдилища. Изпълнителният директор на НАП, в чиято структура несъмнено е и ТД „ГДО“, като орган на управление на Агенцията ръководи и представлява същата (чл. 4, ал. 1, ал. 2 ЗНАП), поради което общото упълномощаване на началника на Отдел „Методология и обжалване“ е валидно – чл. 34, ал. 1, ал. 4 ГПК. За подаване на касационна жалба против решението на районния съд, постановено в съдебно производство, в което М. М. – Р. е осъществила процесуалното представителство, не е необходимо същата да бъде изрично упълномощавана.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК.

Административнонаказателната отговорност на [фирма] е ангажирана въз основа на констатации, направени в хода на възложена по надлежния ред ревизия за установяване на задължения по ЗДДС. Санкцията е наложена за това, че като получател на доставки с място на изпълнение на територията на страната, на услуги и авторски права от чуждестранни юридически лица, за дружеството е възникнало задължение (чл. 82, ал. 2, т. 3 ЗДДС) да начисли ДДС по тези доставки, но не е извършило действията, регламентирани с чл. 86, ал. 1 ЗДДС.

За да отмени наказателното постановление възивният съд е приел, че: АУАН не съдържа всички „изискуеми компоненти, предвидени в закона“, понеже не сочи дата и място на извършване на нарушението, точните адреси и ЕГН на свидетелите; НП не съответства на изискванията на чл. 57 ЗАНН, защото липсват доказателства за извършване на нарушение и то не е индивидуализирано; както в акта, така и в НП не са конкретизирани датите на настъпване на данъчните събития, от които започват да текат сроковете за начисляване на ДДС за всяка конкретна доставка; обстоятелствената част на НП е неясна; в противоречие с чл. 18 ЗАНН е наложено едно административно наказание.

Въззивното решение е неправилно. Констатациите му не съответстват на съдържащите се в делото писмени доказателства, както и на относимите и цитирани по – горе материалноправни норми на специалния закон – ЗДДС.

Бездействието на [фирма] да начисли ДДС, като получател на данъчно облагаеми доставки на услуги, доставени му от данъчно задължени лица, неустановени на територията на страната, се доказва по несъмнен и категоричен начин с приложените в преписката документи, вкл. с издадения Ревизионен акт №[ЕИК]/18.12.2012 г. В

процесното НП и в акта, въз основа на който е издадено са описани изключително подробно 16 (шестнадесет) „случая“, с посочване на: конкретните фактури, документиращи конкретни доставки; данъчните периоди, за които се отнасят; размерите на ДДС, който е следвало да бъде начислен от [фирма]; датите на данъчните събития и датите, когато съответният ДДС е станал изискуем, и за дружеството е възникнало задължение да го начисли, извършвайки описаните в чл. 86, ал. 1 ЗДДС действия; доказателствата, установяващи неизпълнение на задължението по чл. 86, ал. 1. Датите на възникване на данъчните събития и датите, когато съответният ДДС е станал изискуем определят съответно датите на извършване на нарушенията. Непосочването в АУАН на адреси и ЕГН на свидетелите не може да бъде квалифицирано като нарушаване изискването на чл. 42, т. 7 ЗАНН в степен да засегне правото на защита, понеже изложените в акта констатации се основават на изследвани по време на данъчната ревизия документи. Известно е, че критерият за определяне, дали несъобразяването стриктно, с предписанието на правилата на ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение, е свързан преди всичко с преценката, дали това е довело до реални затруднения, санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение. В разглеждания случай фактическите обстоятелства и доказателствата, на които се основават констатациите, са описани в акта и в постановлението по начин, който не дава основания за съмнение относно това, извършването на какво административно нарушение се вменява на дружеството. Неопределянето с НП на шестнадесет отделни санкции, за всяко едно от нарушенията не прави постановлението процесуално незаконосъобразно, предвид чл. 18 ЗАНН. Касае се за извършени от едно и също юридическо лице на шестнадесет отделни нарушения, през последователни данъчни периоди, на една и съща разпоредба от специален закон – ЗДДС, уреждащ режима на облагане и приспадане на косвен, многофазен и некумулативен данък, какъвто е ДДС. Наказващият административен орган е определил една обща санкция, съобразявайки се със санкционната норма на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС, но дори да беше изчислил отделен размер на санкции, за всяко едно от нарушенията, сборът им щеше да даде същия резултат. След като по всеки един пункт от обвинението е посочен конкретният размер на неначисления ДДС, правото на дружеството да разбере как е определена санкцията, не е било нарушено.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 31.10.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 2-ри състав, по НАХД № 1797/2013 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“ при НАП Наказателно постановление № F031543/28.12.2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.